

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

32. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš učil zástupy: „Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých řízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. Ty stihne tím přísnější soud.“. Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“
(Mk 12,38-44)

Milí přátelé, v pondělí jsme slavili velký svátek. Víte jaký? *(nechte odpovědět děti)* Ano, byl to svátek všech svatých. Svatí. Kdo to vlastně je? *(nechte odpovědět děti)* Byli to lidé s výjimečnými schopnostmi, s nějakým zvláštním znamením, s darem, který má jen málokdo? Ne, to určitě ne. Byli to lidé, kteří svůj život zaměřili na Boha. A mnozí z nich svou cestu k Bohu hledali jen velmi těžko. Trefně to říká sv. Jan Maria Vianney: „Svatí jsou ti, co často nezačali dobře, ale dobře to s nimi dopadlo“. Je o nějakém svatém v dnešním evangeliu řeč? *(nechte odpovědět děti)* Ano. Za svatou bychom mohli považovat tu chudou vdovu, na kterou se díval Ježíš. Proč? *(nechte odpovědět děti)* Protože ona dala Bohu všechno. Peníze, které se házely do pokladnic v Jeruzalémském chrámu, se používaly na dostavbu chrámu. K tomu sloužila chrámová pokladnice, u které stál kněz a kontroloval platnost mincí a nahlas vyvolával jejich hodnotu. Mnoho bohatých dávalo mnoho. Jejich mince zřejmě cinkaly, když padaly do chrámové pokladnice. Navíc, ostatní mohli slyšet, jak velký dar ti bohatí židé chrámu věnovali. Jak asi cinkly ty dvě malé mince chudé vdovy? Mince, které ona hodila, byly z bronzu o hmotnosti asi 3 g a měly nepatrnou hodnotu. Bylo to jen pár halířů. Ale slyšeli jsme, že ty mince byly dvě. To znamená, že ta chudá vdova mohla hodit jednu a druhou si mohla nechat. Jenže ona dala všechno. Dala všechno, protože chtěla dát Bohu všechno. A věděla, že jejího daru si nikdo nevšimne, ani její mince nikdo neuslyší. Jen Bůh sám vidí to, co ostatní nevidí. Bůh sám ty mince nepotřebuje, vždyť o chrámu, který židé budovali, říká Ježíš, že bude zbořen, ale On jej ve třech dnech znovu postaví. Bůh chce především naše srdce, naši celou lásku. Jak velký rozdíl je mezi touto chudou vdovou, zcela zaměřenou na Boha a mezi těmi, kteří mají rádi obdiv, uznání a chválu, jak jsme to slyšeli na začátku evangelia? A kam patříme my? Dáváme Bohu všechno, nebo jen tolik, aby nás druzí chválili nebo, abychom měli doma klid?

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

32. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš učil zástupy: „Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých řízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. Ty stihne tím přísnější soud.“. Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“

(Mk 12,38-44)

Pomůcky: papír velikosti A2 s otazníkem a barevné fixy

Milí přátelé, v pondělí jsme slavili velký svátek. Víte jaký? *(nechte odpovědět děti)* Ano, byl to svátek všech svatých. Svatí. Kdo to vlastně je? *(nechte odpovědět děti)* Byli to lidé s výjimečnými schopnostmi, s nějakým zvláštním znamením, s darem, který má jen málokdo? Ne, to určitě ne. Byli to lidé, kteří svůj život zaměřili na Boha. *(ukážte dětem papír s namalovaným otazníkem a vyzvěte je, aby na něj napsaly jména svatých, které znají)* Je o někom takovém v dnešním evangeliu řeč? *(nechte odpovědět děti)* Svým způsobem ano. Za svatou bychom mohli považovat tu chudou vdovu, na kterou se díval Ježíš. Proč? *(nechte odpovědět děti)* Protože ona dala Bohu všechno. Peníze, které se házely do pokladnic v Jeruzalémském chrámu, se používaly na dostavbu chrámu. K tomu sloužila chrámová pokladnice, u které stál kněz a kontroloval platnost mincí a nahlas vyvolával jejich hodnotu. Mnoho bohatých dávalo mnoho. Jejich mince zřejmě cinkaly, když padaly do chrámové pokladnice. Navíc, ostatní mohli slyšet, jak velký dar ti bohatí židé chrámu věnovali. Jak asi cinkaly ty dvě malé mince chudé vdovy? Mince, které ona hodila, byly z bronzu o hmotnosti asi 3 g a měly nepatrnou hodnotu. Bylo to jen pár halířů. Ale slyšeli jsme, že ty mince byly dvě. To znamená, že ta chudá vdova mohla hodit jednu a druhou si mohla nechat. Jenže ona dala všechno. Dala všechno, protože chtěla dát Bohu všechno. A věděla, že jejího daru si nikdo nevšimne, ani její mince nikdo neuslyší. Jen Bůh sám vidí to, co ostatní nevidí. Bůh sám ty mince nepotřebuje, vždyť o chrámu, který židé budovali, říká Ježíš, že bude zbořen, ale On jej ve třech dnech znovu postaví. Bůh chce především naše srdce, naši celou lásku. Jak velký rozdíl je mezi touto chudou vdovou, zcela zaměřenou na Boha a mezi těmi, kteří mají rádi obdiv, uznání a chválu, jak jsme to slyšeli na začátku evangelia? A kam patříme my? Dáváme Bohu všechno, nebo jen tolik, aby nás druzí chválili nebo, abychom měli doma klid?